

JÉZUS KRISZTUS TEGNAP, MA ÉS ÖRÖKKÉ UGYANAZ

I. A kérdés aktualitása

1. Miért szükséges foglalkozni Jézussal olyan vonatkozásban, hogy Ő ugyanolyan Istenként nyilatkozik meg most az Újszövetség idejében is mint a múltban?

- Azért kell foglalkozni ezzel, mert a különböző keresztény irányzatok az Istenről adott tanításaikban eltorzítják az Atyáról és a Jézusról adott bibliai képet.
- A keresztények többsége az Atyának tulajdonítja az Ószövetség kegyetlen ítéleteit, Jézusnak pedig az Újszövetség irgalmas tetteit.
  - Az Atyát úgy ismerik és úgy mutatják be, mint egy nagyon szigorú ítélőbírót, aki könyörtelenül megbünteti a vétkező embereket.
  - Jézust pedig csak úgy ismerik, mint egy szeretőszívű, kegyelmes lényt, aki a Golgotán az életét is kész volt feláldozni, csakhogy kiengesztelje az Atyát az emberi család iránt.
- Miközben mindkettő igaz valamilyen szinten, önmagában viszont egyik sem igaz.
  - Sátán pedig a féligazságokkal tudja az embereket a leghatékonyabban megtevesztetni, már Édenben is ezzel ért el eredményt.

2. Mikor és milyen hatások eredményeként alakul ki az emberek között az előbbi téves istenismeret és torz istenkép?

- Ez a fajta istenkép akkor alakul ki az emberekben, ha elutasítják Pál apostolnak azt a bejelentését, hogy „*a teljes Írás Istentől ihletett.*” **II. Tim. 3,16.**
  - Korunk kereszténységéből sokan tudva vagy tudatlanul elutasítják ezt a bibliai igényt, a saját elképzeléseik szerint osztályozzák a Biblia kijelentéseit.
- Vannak, akik csak az újszövetségi Szentírást tartják mértékadónak a keresztény egyházban, sokan még az újszövetségi iratokból is csak azokkal a szakaszokkal foglalkoznak, melyek Jézus szeretetéről szólnak.
  - Pedig Jézus elég sokat beszélt más dolgokról is, beszélt Jeruzsálem pusztulásáról és az utolsó ítéletről is, és egyáltalán nem kendőzte annak rettenetes következményeit.
  - „*Korunk lelkészei hajlamosak arra, hogy az isteni jó akaratból leválasszák az isteni igazságosságot, és ezt a jó akaratot inkább egyfajta szentimentalizmussá /érzelgősség/ süllyesszék, mintsem, hogy elvi rangra emeljék. Az új teológiai prizma szétválasztja azt, amit Isten egybeszerkesztett.*” (N.K. 415,1)

3. Honnan ered és miből táplálkozik az a feltételezés, hogy a szeretet Istenétől idegen az ember megfenyítése és megbüntetése?

- A mai keresztények a modern filozófia áramlataként kialakult új pedagógia elképzeléseket vetítették át az Istennel kapcsolatos dolgokra és elképzelésekre is.
  - Ettől az elgondolástól ugyanis teljesen idegen az, hogy egy szülő megfenyítse és megverje a gyermekét, mert ezt egy kegyetlen, szeretetlen megnyilatkozásnak gondolják és minősítik.

- Az Atya is ott van az ítékezésen, de csak a Jézus által megvizsgált, eldöntött és az Atya elé terjesztett ítéletet hagyja jóvá, ezzel fejezve ki, hogy az Istenség személyei között tökéletes összhang van ebben a kérdésben is. **Jn. 17,24.**
  - Ezért kell nekünk Krisztus ítélőszéke előtt megjelennünk, ezért nevezi Jézus az örökélet ajándékát a saját jutalmának. **II. Kor. 5,10. Jel. 22,12.**
  - Az Atya tehát még a látszatát is el akarja kerülni annak, hogy bárki is elfogultság vagy túlzott szigorúsággal minősítse Őt.
    - Az Istenségnek az a személye fogja megítélni az embereket, aki szeretetének bizonyosságaként az életét is kész volt oda adni értük.
    - Ennek hátterén érthetjük meg Pál apostolnak azt a kijelentését, amikor azt mondja: „*Ennekokáért ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik ő általa járnak Istenhez*”. **Zsid. 7,25.**
- 4. Az a körülmény, hogy Jézus annyira szeretett bennünket, hogy még az életét is oda adta érettünk, azt is jelenti, hogy az általa vezetett ítéletben mindenkinek üdvösséget fog adni?**
- A bennünket nagyon szerető Jézus ugyanakkor a leghatározottabban figyelmeztet bennünket, hogy nem mindenki mehet majd be az Istennek országába. **Mt. 7,21-23.**
    - Minden ember a szabad akaratából történő választásával saját maga dönt az örök sorsa felett, Jézus az ítéletben csak jóváhagyja, és véglegesíti ezeket a személyes döntéseket.
  - A bűneihez ragaszkodó embert a saját döntése alapján örök kárhozatra, vagyis a végső és teljes megsemmisülésre ítéli Jézus.
  - A bűnbánó bűnösnek pedig kegyelmet ad és örök életet.
    - Mert Jézusnál nincs változás, mert **Ő „tegnap, ma és örökké ugyanaz”** marad.

- Ebből a gondolkodásból következik, vagy ehhez köthető, hogy mivel Isten a szeretet, ezért Istenről sem tudják feltételezni, hogy elítéli és megbünteti az embert.
- A Biblia azonban tele van olyan kinyilatkoztatással, amelyek éppen az ellenkezőjét fogalmazzák meg és nyilatkoztatják ki Istenről, mint amit feltételeznek Róla, sőt még az embereknek is megparancsolja a gyakorlati alkalmazását, mint isteni rendelkezést a gyermeknevelésben.
  - „*Fiam, ne vesd meg az Úrnak fenyítését, se meg ne lankadj, ha ő dorgál téged; Mert a kit szeret az Úr, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, a kit fiává fogad. Ha a fenyítést elszenveditek, akkor veletek úgy bánik az Isten, mint fiaival; mert melyik fiú az, a kit meg nem fenyít az apa? Ha pedig fenyítés nélkül valók vagytok, melyben mindenek részesültek, korcsok vagytok és nem fiak.*” **Zsid. 12,5-8.**
  - „*Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem, légy buzgóságos azért és térj meg.*” **Jel. 3,19.**
  - „*Ne vond el a gyermektől a fenyítéket, ha megvered őt vesszővel, meg nem hal. Te vesszővel vered meg őt, és az ő lelkét a pokolból ragadod ki.*” **Péld. 23,13-14. 13,24.**
  - „*Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, amde utóbb az igazságnak békességes gyümölcseivel fizet azoknak, a kik általa gyakoroltatnak.*” **Zsid. 12,11.**

4. Hogyan próbálják megoldani és kezelni az emberek ezt az ellenmondásos helyzetet, hiszen mást mond a Biblia, és mást állít a modern filozófia?

- Kétféle módon próbálják megoldani ezt a felmerülő nehézséget és ellentmondásos helyzetet, attól függően, hogy kinek melyik áll közelebb az egyéniségéhez.
- Némelyek szelektálják a különböző bibliai könyveket.
  - Vannak, akik az Ószövetségi résszel egyáltalán nem foglalkoznak, mert azt vallják, hogy az csak a zsidó népnek szóló kijelentéseket tartalmaz.
  - Mások viszont odáig is elmennek, hogy az Újszövetségből is csak azokat a részeket fogadják el, amiket közvetlenül Jézusnak lehet tulajdonítani, amiket úgymond Jézus szavaiként jegyeztek le az apostolok.
  - Ami ezen kívül van, azokat már csak emberi véleménynek és emberi magyarázatnak tekintik, aminek viszont nem tulajdonítanak olyan ihletettséget, hogy az elfogadása kötelező érvényű lenne.
- Mások pedig az Istenség személyeit állítják szembe egymással, különböző tulajdonságokkal és jellemvonásokkal ruházva fel őket.

5. Mindezek után jogosan vetődik fel a kérdés: milyen a mi Istenünk, fontos feladatumknak kell-e tekinteni, hogy tiszta ismerettel rendelkezünk ezzel kapcsolatban?

- Jézus szerint az örök életünk feltételei közé tartozik, hogy a valóságnak megfelelően ismerjük meg az Istenség személyeit és a közöttük lévő kapcsolatot. **Jn. 17,3.**

- Ez a kijelentés két dolgot akar megerősíteni előttünk, ha valóban úgy szeretnénk megismerni Őt, ahogyan Ő szeretné kinyilatkoztatni előttünk önmagát.
  - Jézus nemcsak az Újszövetség ideje alatt volt irgalmas és kegyelmes Istenünk, hanem az Ószövetség idején is.
  - Ugyanakkor nemcsak az Ószövetség ideje alatt ítélte meg szigorúan a bűnt, hanem az Újszövetség idején is.

2. Milyen Isten-képet mutat be az Ószövetség, a Biblia Istene hogyan viszonyul a bűnhöz és a bűnöshöz?

- Mindenek előtt azt ismerhetjük meg az Igéből, hogy Istenben csodálatosan egyesül a bűnt szigorúan megítélő igazság, és a szeretetből fakadó kegyelem.
  - „*Igazság és jogosság a te királyi székednek alapja; kegyelem és hűség jár a te orcád előtt.*” **Zsolt. 89,19.**
- Isten kegyelmes és irgalmas a bűnös felé, de a bűnt nem hagyja büntetlenül. **II. Móz. 34,6-7.**
  - A vers közepén a „*bűnöst*” szó az eredeti szövegben nincs benne, ezt csak Károli Gáspár tette bele a fordítás alkalmával.
  - A bűnös felé kegyelmes és irgalmas az Isten, a bűnt azonban nem hagyja büntetlenül, „*mert a bűn zsoldja a halál*”. **Róm. 6,23.**
  - Mindezt azért, mert Isten különválasztottan kezeli a bűnt és a bűnöst, a bűnt gyűlöli, a bűnöst viszont szereti, mert tudja, hogy a bűn nem bennünk született meg, mi csak áldozatai lettünk a bűnnek. **Péld. 6,16. Zsid. 1,9. – II. Móz. 34,6-7. Jn. 3,16.**
- A bűnbánó bűnös esetében Jézus veszi magára a bűnös bűneinek büntetését, a bűneihez ragaszkodó ember viszont a bűneivel együtt fog megsemmisülni.
  - Ezért tud Isten egyszerre szigorú bíró lenni, és kegyelmet gyakorló Isten is.
  - Mert az általa kimondott ítélet mértékét kész átvállalni mindazoktól, akik elfogadják Őt személyes Megváltójuknak.
- Az Ószövetség nagyon határozottan summázza az Isten viszonyulását a bűnös felé. **Mik. 7,18. Jón 4,2/b.**
  - Ebben a helyzetben Isten olyan megoldást kínál fel az ember számára, amelyben azt üzeni: „*Én az Isten nem tehetem félre ugyan a törvényszabta igazságszolgáltatást, de ha elfogadod tőlem, akkor kész vagyok helyetted elviselni bűneid büntetését*”.

3. Tudhatunk valamit arról, hogy az Atya, illetve Jézus milyen minőségben vesznek részt az ítéletben, hogyan viszonyul Jézus a bűnös emberek ügyéhez?

- Mivel a megváltás ideje alatt nem az Atya érintkezett az emberi családdal az Istenség személyei közül, hanem Jézus, ezért teljesen és véglegesen lemondott arról, hogy Ő mondjon ki ítéletet a bűn világában élő ember felett. **Jn. 5,22.**
- A bűnös ember megítélésének joga teljesen Jézus kezében lett átadva, a megítélésünk minden részlete az Ő kezében összpontosul. **Csel. 10,42. Mt. 28,18/b.**

- Csak a Betlehemben való megszületés által teljesedett be ez a Jézusra vonatkozó jövendölés, hogy az Istenség egyik személye Atyává lett, a másik pedig Fiúvá, mivel nem emberi magból született, hanem közvetlenül Istentől. **Lk. 1,35. Zsid. 10,5. – Mt. 3,17. Lk. 3,23. 38.**

6. Mire utalnak azok a nevek, amiket Jézus az emberi történelem folyamán a ve-lünk való kapcsolata közben használt, miért használt ennyi nevet?

- Jézus a szent történelem folyamán mindig olyan nevet vett fel, amely bizonyos vonatkozásban kifejezte küldetését és munkáját.
  - Ésaiás könyve különösen sok ilyen esetet jegyez fel, ebből a könyvből lehetne a legtöbb olyan nevet kigyűjteni, ami a Messiással kapcsolatos. **Ésa. 9,6. 44,6. 47,4. 48,17.**
- Mivel az Ószövetség idején az angyalok létformájában jelent meg az emberek számára, ezért volt egy olyan neve is, amit angyal fejedelemeként használt. **II. Móz. 23,20-23. Dán. 10,21. 12,1.**
  - Nevének azonban akkor is különleges jelentése volt.
    - A „MICHAÉL”, vagyis „MIHÁLY” név egyidejűleg kérdés és állítás, és ebből adódóan egy kihívást is jelent.
      - Ki olyan, mint az Isten? – Aki olyan, mint az Isten!
    - Mivel Sátán szeretett volna olyan lenni, mint Isten, ezért Jézus az angyal-fejedelem nevével hirdeti az ellenség felé, hogy a küzdőtéren csak Ő lehet olyan, mint az Isten.
    - A „Michaél” név a legalkalmasabb, a legtalálhatóbb olyan valaki számára, aki arra vállalkozott, hogy az egész teremtett világ előtt megcáfolja Sátán állításait és rágalmaikat, és kinyilatkoztassa Isten jellemét.

7. Miből tudhatjuk még azt, hogy az Ószövetség történelme folyamán megnyilatkozó Isten az esetek többségében nem az Atya volt, hanem Jézus?

- János apostol a Jelenések könyvében különös módon mondja ki azt, hogy az általunk Jézusként ismert isteni személy volt az Ószövetség idején a szent próféták Istene. **Jel. 22,6. v.ö: 22,16.**
  - Ebből következően azok az események, amiket a keresztény világ az Atyának tulajdonít, a valóságban Jézus cselekedetei voltak.
- Hiszen mindig Ő volt az Istenségnek az a személye, aki a választott nép érdekében sikraszállt és különböző módon megnyilatkozott a történelem folyamán.
  - Még akkor is, ha ennek esetenként ítélet formájában kellett megtörténni.

III. Istennél nincs változás

1. Amikor a Biblia azt mondja, hogy Istennél „nincs változás, vagy változásnak ár-nyéka”, akkor ezt csak az Atya Istenre vonatkoztatja, vagy ez Jézusra is érvényes kijelentés? **Jak. 1,17.**

- Ez nemcsak az Atyára vonatkozó kijelentés, hanem Jézusra is érvényes, hiszen Róla is azt olvashatjuk, hogy: „*Jézus Krisztus tegnap, ma és örökké ugyanaz*”. **Zsid. 13,8.**

- Azért van szükség erre a megismerésre, mert még komoly hívő emberek is félnek és rettegnek az Isten szigorától, szorongással gondolnak arra a pillanatra, amikor majd meg kell állniuk az ítélszéke előtt.

- Mások pedig éppen ellenkezőleg, ahogyan az előzőekben láttuk, Istenből csak a szeretetét ismerik, egyáltalán nem gondolnak arra, hogy Isten gyűlöli a bűnt és egyszer véglegesen meg fogja semmisíteni azt.

6. Hogyan és milyen módon ismerhetjük meg Istent, hogy ez a megismerés valóban az örök életet jelentse számunkra?

- Isten megismerésére vonatkozó felszólítás nem egy profán értelemben vett megismerésre vonatkozik, hanem sokkal mélyebb, bensőségesebb és bizalomra épülő megismerést jelent.
- A bibliai korban az „*ismerni*” szónak teljesen más volt a tartalma és a jelentősége.
  - Ez az ismeret kizárólag az együttélésből következő megismerés hátterén alakulhat ki, amely a legbensőségesebb kapcsolatot is magában foglaló életközösségből következik.
    - Ezért „*aki nem szeret, nem ismerte meg az Istent, mert az Isten szeretet*”, vagyis az Istent ismerő ember az együttélés következményeként maga is az isteni természet része kezd lenni, áthatja őt is az isteni szeretet, megnyilatkozva a cselekedeteiben. **I. Jn. 4,8.**
    - Ilyen értelemben használja a Biblia a házastársi kapcsolatra is azt a kifejezést, hogy „*lesznek ketten egy testté*”, vagyis egyre jobban hasonulnak egymáshoz.
  - A megismerésnek ez a jézusi kérése felveti azt is; hogy milyen ismerettel rendelkezünk a Szentháromság személyeiről és az emberi család érdekében végzett munkájukról?
    - Mit tudunk Jézus Krisztusnak a Betlehem előtti létezéséről és tevékenységéről?
  - Ez a kijelentés ugyanakkor magában hordozza azt is, hogy az Isten teljes megismerésére csak azok juthatnak el, akik örök életet nyernek, hiszen itt még csak „*rész szerint van bennünk az ismeret... De mikor eljő a teljesség, a rész szerint való eltöröltetik*”, vagyis az egész örökkévalóságra szükség lesz ahhoz, hogy az Istent megismerjük. **I. Kor. 13,9-10.**
  - Jézus Krisztus megismerésében viszont teljes egységre kell eljutni azoknak, akik a Szentlélek tanítása és vezetése alatt élnek a keresztény életüket, ennek elérése érdekében adja Isten a lelki ajándékokat az Egyház részére. **Eféz. 4,13-14.**

II. Az Ószövetség Istene

1. Mit tudhatunk arról az isteni személyről, akit Atya-Istenként ismerhetünk meg a Biblia kinyilatkoztatásaiból?

- Az Atya Istent úgy mutatja be a Biblia, mint aki a megváltás megvalósítása közben mindenben a fő, a vezető, ezért Jézus mindi. **I. Kor. 11,3.**

- Ugyanakkor azt is elmondja, hogy az emberek számára láthatatlan. **Jn. 1,18.**
  - Bűnös állapotunk miatt rejtje el magát előlünk. **Ésa. 45,15. 59,2.**
  - Mert a mi Istenünk megemésztő tűz lenne a bűnös számára. **Zsid. 12,29. V. Móz. 4,24.**
- Mindez a szeretetének és kegyelmének megnyilatkozása a bűnös ember felé. **II. Móz. 33,20.**
- Ha most láthatatlan is számunkra, de ez nem jelenti azt, hogy nincs alakja, a teremtett lények számára is érzékelhető formája. **I. Móz. 1,26. Mt. 18,10. 5,8, Jel. 22,3-4.**

2. A Szentírás különböző könyveiben azonban újra és újra találkozunk egy olyan isteni személlyel, aki az emberek által is látható alakban megjelent, mit tudhatunk Róla?

- Ez a személy „Mindenható Isten”-ként mutatkozott be a vele beszélő embereknek. **I. Móz. 17,1.**
  - A kérdésben rejlő feszültség alapproblémája abból képződik, hogy az Ószövetség Isteneként szinte az egész keresztény világ csak az Atya Istenre gondol, míg Jézus tevékenységét csak a betlehemi megszületéstől tartják számon.
- Az emberi család megváltása érdekében az istenség egyik személye levetette az isteni létformáját és dicsőségét, és szolgai létformát vett fel, hogy a bűn világában élő ember is el tudja viselni a megjelenését. **Fil. 2,5-8.**
  - Ez az esemény sorozat az Édenben elkövetett bűn miatt lépett életbe, vagyis akkor ott kezdődött meg Isten megváltási tervének a végrehajtása.
  - Ebből következően „az Úr Isten... aki hűvös alkonyatkor a kertben jár”, már a szolgai létformát felvett Isten volt, az általunk Jézus Krisztusként ismert isteni személy.
- Az emberiség érdekében történő megalázkodásának négy dimenzióját vagy állapotát ismerhetjük meg a Biblia alapján.
  - **Az Úr Angyala**, akin keresztül érintkezni tudott Isten a bűnös emberrel, a választott népével, és közvetlen szolgálival, a prófétákkal. **II. Móz. 23,20-21.**
    - Ez az Angyal az Istenség minden nevét igényelte magának. **II. Móz. 6,3.**
  - **Az Isten Fia**, aki „testté lett”, és ezáltal ettől kezdve „ember Fia” is lett, vagyis az isteni természetére felvette az emberi család természetét és létformáját, és így lett az egyedüli „Isten-ember”. **Zsid. 10,5. Jn. 1,14.**
    - Ezt az Isten-ember létformát megdicsőült állapotában az egész örökkévalóságban keresztül meg fogja tartani, örökké az emberi család tagja fog maradni. **Dán. 7,13. Jel. 1,12-13.**
  - **Örökkévaló Főpap**, aki mennybe-menetele óta a közbenjárás és az engesztelés munkáját végzi értünk. **Zsid. 8,1-2. 4,14-16.**
  - **Királyok Királya és uraknak Ura**-ként fog dicsőségben és hatalommal viszszajönni, hogy örökre véget vessen a bűn uralmának. **Jel 19,16. Mt. 25,31.**

3. A Biblia tanítása alapján hogyan lehet összegezni legtömörebben azt a munkát, amit a Fiú Isten végzett az emberi család érdekében az egész történelmünk folyamán?

- Ő a mi **Teremtőnk - Törvényadóknk - Megváltóknk - Főpapunk - és Királyunk.**

4. Jézus mint Isten, öröktől fogva létezik vagy az Ő létezésének is van kezdete?

- Vannak olyan igei kijelentések, amik alapján arra lehetne következtetni, hogy Isten Fia úgy született valamikor az örökkévalóságban. **Kol. 1,15. Zsid. 1,5/a. Jn. 5,26.**
  - Ezért sokan arra a következtetésre jutottak, hogy Jézus csupán a megváltás diadalmas győzteseként emelkedett fel isteni rangra.
  - *„Az Isten is felmagasztalta Őt, és ajándékozott Neki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére”.* **Fil. 2,9-11.**
- Más igeversék látszólag az ellenkezőjét állítják az előbbieknek. **Mik. 5,2/b. Ésa. 9,6/b.**
  - Amikor Isten Fia a Jehova nevet használja, akkor ezzel is azt akarja bizonyítani, hogy Ő örökké létező Isten, mert ez a név a minden időben „Van”, mindig létező Istent fejezi ki. **II. Móz. 6,3. Ésa. 48,17. I. Kor. 12,3/b.**
  - Sokan tévesen az Atyának tulajdonítják ezt a bemutatkozást, pedig itt a látható alakban megjelenő Isten nevezi magát Jehovának, vagyis örökké létezőnek.
- Ésaiásnak úgy mutatkozik be, hogy Ő a Megváltó, Izraelnek Szentje. **Ésa. 48,17.**
  - Márpedig a Biblia szerint Megváltó csak egy van, - Jézus Krisztus.

5. Hogyan lehet összeegyeztetni ezt az egymásnak ellentmondó kijelentéseket, illetve hogyan lehet feloldani azt a feszültséget, amit ez a különbözőség teremt?

- Az egymásnak látszólag ellentmondó igeversék közötti feszültséget az a rejtett, de mégis alapvető bibliai tanítás oldja fel, hogy Jézus nem volt mindig Isten Fia. (vesd össze: **II. Sám. 7,12-14. – Csel. 2,20. – Zsid. 1,5/b.**)
  - A Sámuel könyvében található „pillanatkép prófécia” első olvasatra Salamonról szól, aki felépítette Jeruzsálemben az Úr házát.
  - Pál apostol viszont ezt a prófétikus kijelentést Jézusra alkalmazza, mint Messiásra, aki e világba való eljövetelekor teljesítette be ezt a Róla szóló jövendölést. **Zsid. 1,5-8.**
    - Pál leírása szerint mintha a megváltási terv lefektetésekor hangzott volna el ez a kijelentés: *„Én leszek néki Atyja és ő lesz nekem Fiam”.* **Zsid. 1,5/b.**
    - Vagyis amikor az isteni tanácsban először hangzott el ez a kijelentés, akkor még az Istenség személyei között nem az Atya és Fiú kapcsolat volt, nem így nevezték őket, ezt csak egy jövő időre vonatkozó beteljesedés-ként mondták ki.